

jetku, ztrátou způsobilosti k úřadu porotce na dobu 1 roku. V případě opětném dlužno trest zdvojnásobiti.

Proti tomuto nálezu může podati potrestaný toliko námitky do 8 dnů ode dne, kdy mu byl dodán náleží porotního soudu, a nezasedá-li již, u sborového soudu I. stolice. Prokáže-li náležitě, že mu obsílka nebyla řádně dodána, nebo že pro nějakou nepředvídanou a neodvratnou překážku nemohl přijíti, anebo že uložená pokuta neodpovídá jeho obmeškání, může žádati za zrušení nebo zmírnění uloženého trestu.

Proti rozhodnutí o tom učiněnému není opravného prostředku.

Ustanovení trestního řádu o tom, jak se má naloziti s peněžitými pokutami podle něho uloženými, platí též o pokutách v tomto paragrafu řečených.

§ 25.

Ke konci každého období porotního otaž se předseda porotního soudu porotců, zdali chtějí užití práva na osvobození, daného jim v § 4, č. 7, až do konce příštího roku kalendářního nebo na kratší dobu. Prohlášení o tom učiněná budtež oznámena prezidentovi sborového soudu I. stolice, aby se to zaznamenalo v ročním seznamu.

§ 26.

Každý porotce a důvěrník, jenž vykonal svou povinnost, dostane na svou žádost, nebydlí-li v sídle porotního soudu, náhradu za cestovné, za přenocování a stravu. Porotci a důvěrníci, kteří jsou odkázáni na mzdu, denně nebo týdně vyplácenou, aneb jsou živnostníky zařazenými do IV. třídy daně výdělkové, a vykonáváním úřadu porotčího utrpí prokazatelnou újmu na tomto výdělku, obdrží mimo to bez zřetele na jejich bydliště za každý den náhradu za ušlý výdělek. Výši těchto náhrad pro každý rok určí prezident sborového soudu I. stolice pro obvod tohoto soudu, vyslechna politické úřady.

§ 27.

Ustanovení tohoto zákona, týkající se sestavování seznamů porotčích, nabývají účinnosti za 6 neděl po vyhlášení. Jinak nabývá zákon účinnosti dnem 1. ledna 1920. Tímto dnem pozbývá platnosti zákon z 23. ledna 1873, z. ř. č. 121.

§ 28.

Ministrům vnitra a práv je uloženo, aby tento zákon provedli.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.,

v zastoupení ministerského předsedy a jako ministr vnitra.

Dr. Soukup v. r.

Čís. 279.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 27. března 1919

o zastupování státního majetku na Slovensku.

§ 1.

Zastupováním erárního majetku na Slovensku pověřuje se prozatím generální finanční ředitelství pro Slovensko.

§ 2.

Ředitelství toto bude vykonávati všechny funkce, které byly dosud svěřeny ředitelstvu erárních právních záležitostí (Kincstár jogügyigazgatóság) a erárním zastupitelstvím (Kincstári ügyeszség).

§ 3.

Generální finanční ředitelství svěří v případech, kde je zákonem předepsáno zastupování advokátem, provedení zastupování vhodnému advokátu. Mají se tudíž všechna hospodářská ředitelství erárního majetku (panství, doly, lesy, železnice atd.) ve věcech zastupování erárního majetku, které dosud obstarávala ředitelství erárních právních záležitostí a erární zastupitelstva, obrátiti na generální finanční ředitelství pro Slovensko, dokud nebude učiněno jiné opatření.

§ 4.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnešním dnem.

Ministr Československé republiky s plnou mocí pro Slovensko:

Dr. Vavro Šrobár v. r.